

SCOOOL!

Erasmus

Č. 61

*124 našich studentů v zahraničí
v rámci programu Erasmus +*

Obsah

3	Co je to Erasmus+
4 - 5	Slovinsko
6 - 9	Německo
10 - 13	Polsko
14 - 15	Fotoreportáž
16 - 23	Francie
24 - 25	Informatorium
26 - 27	Francouzky v Zastávce
28 - 29	Individuální mobility
30 - 31	Jazykové výjezdy učitelů

**Financováno
Evropskou unií**

Milí čtenáři časopisu SCOOOL,

v tomto čísle časopisu bychom Vám rádi představili program Erasmus+. Program Erasmus+ je největší evropský vzdělávací program, který umožňuje mezinárodní výjezdy studentů a podporuje mezinárodní spolupráci. Jsme velmi rádi, že i naše škola má možnost se do tohoto programu zapojit a že i my můžeme díky tomuto projektu našim studentům zprostředkovat nová poznání, a posunout tak výuku a studium do nových dimenzí. Nedílnou součástí je také možnost účasti na mezinárodních školeních a jazykových kurzech pro pedagogy.

Rádi bychom tímto číslem oslavili a také zrekapitulovali první úspěšné projektové období. Následující stránky jsou věnované jednotlivým mobilitám a výjezdům v rámci projektu Erasmus+. Všechny texty napsali přímí účastníci výjezdů, stejně tak fotografie pořizovali výhradně studenti.

V poslední řadě bychom rádi touto cestou poděkovali všem zúčastněným a všem, kteří se malou či větší měrou podíleli na tomto hezkém dobrodružství.

Za erasmový tým,

Mgr. Andrea Rosendorfová

Slovo ředitele

Těžko byste mezi studenty hledali populárnější součást Evropské unie, než je program Erasmus. A nejen mezi studenty. Společně s nimi můžou totiž v jeho rámci i učitelé strávit část své práce na školách nebo jazykových kurzech v jiných evropských zemích. Mají tak možnost cestovat po Evropě, EU jim na to přispěje, a ještě se jim to počítá jako součást školy nebo práce. A proč to vlastně Evropská unie dělá? Chce, aby měli studenti i učitelé napříč Evropou možnost rozšířit si obzory, získat důležité kontakty v zahraničí nebo se například zlepšit v jazyku. A protože jim to chce usnadnit, poskytuje jim na to stipendium, které slouží jako příspěvek k pokrytí nákladů na cestu a pobyt.

Erasmus je mezi studenty velice populární. A je jasné proč. Když se rozhodnete strávit část svého studia v zahraničí, budete mít vyšší šanci, že po studiu získáte lepší práci, a navíc poznáte kulturu a život lidí v jiné zemi. Ne nadarmo absolventi Erasmu říkají, že to byla jedna z nejlepších zkušeností, jakou mají.

Současný projekt Erasmus+ umožňuje studovat také mimo země Evropské unie. Třeba v Norsku, na Islandu nebo v Turecku a mnoha dalších zemích. Této možnosti využívá čím dál více zájemců. I na naší škole je o účast v programu značný zájem. Tak si pospěšte, ať se na vás taky dostane!

Mgr. Libor Hejda

Erasmus+ na naší škole – co je to vlastně ta mobilita?

Prostřednictvím Erasmu máme možnost realizovat individuální i skupinové mobility, tedy cesty studentů do zahraničí, během kterých studenti zažívají nejen společný program a studium na zahraničních **partnerských** školách, ale i poznávání nového prostředí ve škole, okolí, historie a zajímavostí, které partnerské školy a města v rámci spolupráce nabízejí.

Na naší škole se zaměřujeme převážně na výjezdy studentů třetích ročníků a kvinty, zejména vzhledem k jejich jazykovým znalostem a také vzhledem k náplni vzdělávacího plánu, což ale nevylučuje i zapojení mladších ročníků.

V rámci projektu Erasmu tak realizujeme následující typy mobilit:

Skupinová mobilita

je to mobilita, kdy skupina studentů realizuje výjezd do zahraničí za účelem setkání v zahraniční partnerské škole. V zahraniční škole se realizuje předem připravený společný program, který může mít určité tematické zaměření.

Jazykové kurzy a školení pro pedagogy

pedagogové mají možnost během prázdnin vyjet na jazykový kurz či školení, a mají tak možnost vyměnit si své zkušenosti s pedagogy jiných zemí.

Dlouhodobá individuální mobilita

mobilita, kdy student jede studovat do zahraniční partnerské školy na dobu ne kratší 30 dnů.

Organizaci všech těchto mobilit realizujeme v úzké spolupráci s paní Drahou Nečasovou, která se stará o ekonomickou stránku společně s paní Vladimírou Kupčíkovou, Andrea Rosendorfová pak vyhledává partnerské školy a zajišťuje administrativu a komunikaci. Vše pod záštitou našeho pana ředitele Libora Hejdy.

Metodickou pomoc v rámci Projektu Erasmus+ zajišťuje u nás v České republice Dům zahraniční spolupráce/dále jen DZS/. Právě paní Veronika Kubíčková z DZS Praha organizuje školení a on-line setkání s cílem pomáhat a objasňovat otázky, konkrétní témata při realizaci projektu.

Veškeré fotografie pocházejí z archivu účastníků vzdělávacího programu a splňují podmínky GDPR.

SCOOL! — MAGAZÍN GYMNÁZIA V ZASTÁVCE / č. 61, květen 2024 - speciální vydání

Šéfredaktor: Jan Karmazín

Redakce: Daniela Drápalová, Max Dušek, Sophia Pyšná, Václav Rada, Viktor Vybíral, Barbora Sobotková, Pavel Ševela, Jan Ševela, Jakub Hoffman

Grafika: Karolína Kašparová, Martin Štreit

Gymnazijní společnost, z.s. děkuje dále jmenovaným za dlouhodobou spolupráci, finanční, materiální a jinou pomoc pro činnost spolku: obec Babice u Rosic, obec Domašov, obec Lukovany, město Oslavany, městys Ostrovačice, obec Příbram na Moravě, obec Říčany, obec Stanoviště, obec Veverské Knínice, obec Zastávka, město Zbýšov.

Mgr. Eva Kokešová

Slovinsko - malé, ale skvělé

Lublaň, Slovinsko 8.–12. 5. 2023

Malá obec s hornickou minulostí, s gymnáziem, s nedalekým zámekem a cca 20 km vzdálená od velkého města – zdá se vám, že píšu o Zastávce? Vypadá to tak, ale úplně stejný popis se hodí na městečko Litija nedaleko Lublaně ve Slovinsku. Již v předchozích letech úspěšně proběhlo několik kontaktů obyvatel Litije a Zastávky (Mikroregionu Kahan), a tak naše první velká skupinová mobilita projektu Erasmus + vedla 8. 5. 2023 na Slovinsko do Litije.

Samotné mobilitě předcházela přípravná schůzka učitelů našeho gymnázia s učiteli litijské školy. Učitelé z naší školy (Radek Hakl, Eva Kokešová a Eva Ševčíková) se začátkem prosince 2022 vypravili do Slovinska, aby dojednali podrobnosti mobility. Přípravná schůzka dopadla na výbornou, zainteresovaní učitelé se navzájem seznámili a rozplánovalo se setkání žáků obou škol.

Před odjezdem skupiny žáků kvinty, doplněné žáky z paralelního ročníku, proběhla příprava na setkání se zahraničními žáky v podobě tvorby prezentací, které byly zaměřené na informace o naší zemi, o naší škole a o okolí Zastávky. A mohlo se vyrazit.

Gymnázium v Litiji nas 9. 5. 2024 přivítalo hudbou – několik místních chlapců s hudebními nástroji rozezvučilo vstupní halu v rytmu místního folklóru. Vypadalo to na krátké vystoupení, ovšem naši žáci se nedali zahanbit. Protože mezi kvintány bylo několik šikovných muzikantů, hned se chopili vypůjčených nástrojů a také vystříhli perfektní písničku. A další skladba pak zazněla v provedení improvizované sestavy našich a litijských žáků. Byl to opravdu velmi působivý začátek akce.

V dalším čase se žáci seznámili prostřednictvím připravených prezentací a videí. Jednou z aktivit byla také skupinová práce na dvojjazyčném slovníčku slovinško-českém. No a samozřejmě nemohl chybět sport – volejbalové utkání. Komunikačním jazykem byla němčina, ale v případě potřeby si žáci vypomohli angličtinou. Důležité bylo, že se domluvili a že nakonec uzavřeli přátelství, která v mnoha případech trvají až dodnes.

Ve volném čase jsme se také věnovali poznávání Slovinska a jeho přírodních krás, jako jsou např. Škocjanské jeskyně a jezero Bled. V neposlední řadě jsme také navštívili zámek Bogenšperk nedaleko Litije a hlavní město Lublaň. Domů jsme se vraceli plni zážitků, nadšení z nových přátel a spokojeni po krásně prožitém týdnu. Projekt Erasmus+ považujeme za velký přínos pro rozvoj a vzdělávání žáků.

Poznávání rozdílů mezi školami v cizích zemích a zpestření výuky

Mgr. Eva Kokešová

Na pár dní filmovým hercem

Mnichov, Německo 20.–24. 6. 2023

Mobilita malé skupiny žáků doprovázená E. Kokešovou zamířila do Mnichova, kde se ke společnému projektu sešly tři školy: Stadtteilschule Wilhlemsburg z Hamburku, Gymnázium Na Zatlance z Prahy a naše Gymnázium TGM ze Zastávky. Cílem projektu bylo pojmenovat některé problémy, které trápí dnešní mladé lidi, a formou dramatického ztvárnění je představit ostatním vrstevníkům a navrhnout jejich řešení.

Vlastnímu setkání předcházela příprava, která proběhla on-line. Žáci se v předstihu rozdělili do smíšených skupin a dopředu plánovali scénář svých výstupů. Některé skupiny si do Mnichova vezly již hotové scénáře.

První společnou aktivitou byly seznamovací hry. Vzhledem k tomu, že lektori byli zkušení divadelníci, neslo se seznamování v duchu metod dramatické výchovy. Po seznámení se sešly již dříve rozdělené skupiny k tvorbě a dopilování scénářů a začaly plánovat jejich natáčení. Odborným garantem a poradcem všech skupin byl známý herec švýcarského původu, nyní žijící a pracující v Praze, Philipp Schenker.

Po přípravách scénářů, rekvizit, nacvičení dialogů a vybrání lokací se přistoupilo k natáčení. Vzhledem k omezeným časovým možnostem vše muselo proběhnout svižně, vč. závěrečného sestřihání natočeného materiálu. Poslední večer společného setkání jsme celý film mohli zhlédnout už sestřihaný a částečně ozvučený. Dokončovací finální práce proběhly ovšem až po ukončení projektu.

Podle výše uvedeného textu to vypadá, jako bychom se věnovali pouze filmu, ale pravda je, že jsme stihli i výlet do centra města a prohlídku památek s průvodcem. Prošli jsme historickou částí města, navštívili Frauenkirche, NS-Dokumentationszentrum i další místa spojená s historií II. světové války. Mnichov je nádherné město, myslím, že každý z nás jsme si slíbili, že se sem ještě někdy podíváme. Domů jsme odjížděli sice po několika málo dnech, ale zážitků jsme měli jako za několik měsíců. Všechno, co mělo, se vydařilo, a tak budeme na tuto mobilitu Erasmus+ vzpomínat velmi rádi a dlouho.

Výstupem byl film dostupný v současné době na:

Naše skupinka před radnicí v Mnichově

Společné foto
všech účastníků

Rozloučení
s Mnichovem

Příští štace:
Hollywood

Mgr. Eva Kokešová

Redakce časopisu SCOOOL! na zkušené v Řezně

Regensburg, Německo 3.–8. 3. 2024

Jaké školní časopisy asi tak mají na školách v Bavorsku? To byla otázka, se kterou odjížděla sedmičlenná skupina redaktorů našeho školního časopisu SCOOOL! v doprovodu E. Kokešové do německého Řezna. A co jsme během naší cesty zjistili? To se dozvíte v následující reportáži.

Naše mobilita začala přípravami již dlouho před samotným odjezdem. Bylo potřeba zajistit ubytování, dohodnout se na programu s vybranou školou, vyřešit dopravu atp. Všechno ale klaplo, jak mělo. Ubytovaní se podařilo domluvit v jazykové škole Horizonte přímo v historickém centru Řezna díky kontaktům z loňských prázdnin, z učitelské mobility E. Kokešové. Co se týče školy, naše spolupráce začala setkáním s paní učitelkou Lucií a naplánování průběhu společného setkání s žáky Albert-Schweitzer-Realschule Regensburg.

Kromě zapojení se do výuky v některých hodinách jsme se také setkali s redakcí místního školního časopisu. Ukázalo se, že v řadě věcí je naše redakce dál než naši noví němečtí přátelé, a tak bylo dohodnuto, že proběhne ještě nad rámec projektu Erasmus+ on-line setkání členů redakčních rad spojené s předáváním zkušeností s grafickými programy a celkově s tvorbou školního časopisu. V průběhu celé mobility jsme sbírali materiál pro reportáž do našeho školního časopisu, kdy jsme chtěli srovnat život na bavorských školách a u nás. Tato reportáž bude pro svůj rozsah publikována v jiném čísle časopisu SCOOOL!

*Společné foto s redakcí
školního časopisu*

Ve volném čase jsme se pak také mohli pustit do objevování krás a zajímavostí Bavorska. Samotné Řezno je velmi krásné město s bohatou historií, ale měli jsme také možnost společně navštívit Mnichov a Norimberk. Pozoruhodnou zkušeností bylo také přímé setkání s bavorskou kuchyní, typickou svými klobásy a zelím, a nečekanými následky na náš organismus.

Byl to nezapomenutelný týden, ze kterého si odnášíme nejen nová přátelství a řadu cenných zkušeností, ale také přání Řezno a jeho okolí znovu navštívit, případně přivítat německé žáky a jejich učitele u nás ve škole. Co přinese budoucnost, se teprve uvidí, ale již teď lze proběhlou mobilitu hodnotit jako velmi vydařenou.

Walhalla - památník významných osobností. Tam jsme nemohli chybět!

Sportujeme s Erasmem v Chojnici

Ve dnech 24.–28. 3. 2024 jsme navštívili polskou Chojnici, město na severu Polska, nedaleko od pobřeží Baltského moře. Naši partnerskou školou bylo Liceum Ogólnokształcącego im. gen. Wł. Andersa. Na mobilitu vycestovalo 33 studentů a 3 pedagogové: Mgr. František Zahradníček, Mgr. Tereza Maňáková a Mgr. Markéta Teplá. V polské škole jsme se potkali s věkově příbuznými studenty a příjemnou spolupracovnicí nám byla paní učitelka Kassia Krawczyk. Po cestě tam jsme se zastavili v Poznani, v historickém centru města a po cestě zpět jsme krátce navštívili Wrocław. Náš program byl zaměřený nejen na jazykové dovednosti v angličtině, ale i na sportovní zápolení ve fotbalu, volejbalu, přehazované a florbalu. Samozřejmě jsme chtěli poznat nové přátele, prožít společné zážitky, radost a pohodovou náladu.

Obecná střední škola Władysława Andersa v Chojnici

Je školní instituce, která se pyšní svou bohatou historií a vysokou úrovní vzdělání. Škola nese jméno generála Władysława Andersa, významné postavy polské historie. Studenti zde nejen získávají kvalitní akademické znalosti, ale také se učí o důležitosti vlastenectví a historických událostech, které formovaly Polsko.

Chojnice je krásné polské město ležící v Pomořském vojvodství, má bohatou historii a zajímavé rysy, které ho činí přitažlivým malebným městem.

V pondělí, prvním dnu našeho setkání, jsme si v malých skupinkách vzájemně představili naše země, poslechli jsme si prezentaci polských kamarádů o jejich škole a městě a vyměnili si malé dárky.

Sport nesmí chybět

Druhý den hned po ránu jsme navštívili **jachtařský klub Chojnice**, kam jezdí trénovat díky ideálnímu větru všichni polští reprezentanti v jachtingu. V Yacht - Clubu nás paní učitelka Kassia seznámila se správcem, který nám poskytl velice zajímavé informace z tohoto vodního sportu a ukázal při prohlídce krásné lodě a vybavení. Byla to nádhera. Nachází se v blízkosti krásného jezera Charzykowskie, které je jedním z největších jezer v této oblasti. Klub nabízí různé aktivity spojené s jachtingem, včetně tréninku pro děti i dospělé, závodů a rekreačních plaveb. Díky vynikajícímu umístění a modernímu vybavení se klub stal oblíbeným místem pro milovníky vodních sportů.

Před sportovní halou školy

Pohled očima pedagoga

Skupinová mobilita v Chojnici byla spojením napínavých sportovních zážitků a poznáním krásných historických míst společně s polskými studenty, navázáním nových přátelství a zdokonalením anglického jazyka při vzájemné komunikaci všech.

Mgr. František Zahradníček

Potom už následovalo mezinárodní sportovní zápolení. Společně s polskými kamarády jsme si zahráli fotbal, volejbal, florbal a přehazovanou. Byla to doba soutěžení, emocí a vzájemné podpory, kdy bylo pro nás důležité vyhrát, a proto jsme bojovali jako lvi. Ve fotbale nás čekalo sladké vítězství, volejbal zase patřil polským sportovcům. Ve florbalu a přehazované jsme udělali společná družstva, takže i družba na sportovním poli se podařila. Pamětní medaile byly krásným vyvrcholením a suvenýrem pro vzpomínky.

Vítězíme ve fotbale

Naše sportovní cesta do Polska započala fotbalovým utkáním s místními studenty ve městě Chojnice. Nejprve nám ukázali tělocvičnu a posilovnu, které byly moderně zařízeny.

Nejvíce se nám líbilo utkání ve fotbale, protože jsme měli nástup s českou národní hymnou. Zápas jsme vyhráli bezkonkurenčním výsledkem 8:3. Góly dali následující hráči: Petr Tesař, Alex Mendel, Jakub Kolouch a Lukáš Nippert. Dále jsme hráli volejbal a florbal. Utkání se nesla v přátelském duchu.

Družíme se u severních sousedů aneb Cestování po Polsku

Poznaň

Nejvíce nás zaujala místní architektura. Náměstí bylo plné barevných kupeckých domů s gotickou radnicí. V poledne jsme viděli, jak ze dvířek na radnici vylezli dva kozlíci, kteří spolu zápasili. Váží se k tomu i zajímavá legenda o kozlích. Živá koza dokonce stála i uprostřed náměstí, někteří z nás se s ní i vyfotili. Poté jsme se mohli volně procházet po městě a vydali jsme se směrem na Poznaňskou Faru. Přes den v Poznani náš jídelníček nebyl zrovna nejpestřejší. Tamní kuchyni plnou cizích chutí jsme vyměnili za nejbližší McDonald's, a pokud nás v průběhu dne ještě přepadl hlad, tak jsme navštívili místní obchody „Żabka“ nebo „Biedronka“. Bylo to fakt super a celý den jsme si naplno užili.

Anna Marková, Nikola Navrátilová, Adriana Řezáčová, Denisa Dvořáková, Karolína Kuncová, Petra Valová, S5.A

Gdaňsk

Třetí den našeho čtyřdenního výletu jsme se vydali poznávat polské město Gdaňsk. Hned ráno jsme vyzvedli pár polských studentů, kteří si nás po příjezdu na místo rozdělili do skupinek a Gdaňskem nás provedli. Po poznávací procházce Gdaňských uliček nám studenti dali rozchod a my mohli poznávat krásu města z jiných úhlů. Odpoledne, kolem druhé hodiny, byl domluven sraz se všemi z naší skupiny, abychom se společně přesunuli do nedalekého muzea druhé světové války. Muzeum bylo velmi zajímavé, moc se nám tam líbilo. Při zpáteční cestě jsme neopomněli navštívit historické místo Westerplatte, které je známé jako dějiště úvodní bitvy druhé světové války a je součástí krásného pobřeží Baltského moře, kde někteří neváhali vyzkoušet aktuální teplotu moře na vlastní kůži. Tímto zážitkem končil náš třetí den a následovala jen cesta zpět na ubytování.

Betty Horáčková, Nicol Pacalová, Vendula Smutná, Nicol Doležalová, Marie Lastovecká, C3.A

Studenti v Gdaňsku

Poznatky Studentů

Nejintenzivnější momenty byly asi ty, které jsme strávili v Muzeu druhé světové války v Gdaňsku. Dozvěděli jsme se mnoho o hrůzách války, a jak se změnil životy obyčejných lidí během ní.

Nicol Doležalová, C3.A

Nejlepší zážitek ze skupinové mobility mám z pozorování západu Slunce s kamarády u jezera Charzykowskie, nedaleko od našeho ubytování.

Nicol Pacalová, C3.A

Minutka Polštiny

Polské slovo **sklep** neoznačuje suterén, ale = **obchod**

Až uvidíte někde ceduli **zachód**, WC tam nenajdete, nýbrž = **západ**

Dalším oříškem může být slovo **czerstwy**, které neznamena čerstvý, ale = **starý, oschlý**

A je tady oblíbené slovo **szukać** = **hledat**

Na konec jsme si nechali **stan** = **stav**

Kvíz o Polsku

1. Které je hlavní město Polska?

- A) Varšava
- B) Krakov
- C) Gdaňsk
- D) Poznaň

2. Jaký je největší polský národní park?

- A) Białowieża
- B) Tatry
- C) Wigry
- D) Ojców

3. Který polský průmysl je nejdůležitější pro ekonomiku země?

- A) Automobilový průmysl
- B) Potravinářský průmysl
- C) Těžební průmysl
- D) Stavebnictví

4. Jak se nazývá nejstarší univerzita v Polsku?

- A) Jagellonská univerzita
- B) Vratislavská univerzita
- C) Varmijsko-mazurská univerzita
- D) Karolínská univerzita

5. Jaké je nejvyšší pohoří v Polsku?

- A) Karpaty
- B) Sudety
- C) Tatry
- D) Beskydy

6. Jak se jmenuje největší jezero v Polsku?

- A) Jezero Mamry
- B) Jezero Śniardwy
- C) Jezero Wigry
- D) Jezero Świącayty

7. Který je nejdelší řeka tekoucí v Polsku?

- A) Visla
- B) Odra
- C) Wisłoka
- D) Narew

8. Která je největší polská automobilka?

- A) Volkswagen Polska
- B) Toyota Polska
- C) Fiat Auto Poland
- D) Opel Polska

9. Jaká je polská národní barva?

- A) Červená a bílá
- B) Modrá a bílá
- C) Červená a zelená
- D) Červená a žlutá

10. Která je nejrozšířenější náboženská denominace v Polsku?

- A) Římskokatolická církev
- B) Pravoslavná církev
- C) Protestantské církve
- D) Židovská víra

Správné odpovědi:
1. A) Varšava
2. B) Tatry
3. B) Potravinářský průmysl
4. A) Jagellonská univerzita
5. C) Tatry
6. B) Jezero Śniardwy
7. A) Visla
8. C) Fiat Auto Poland
9. A) Červená a bílá
10. A) Římskokatolická církev

Jezero u Chojnice

Yacht klub

Návštěva Westerplatte

Momenty z Mnichova

Francie není jenom Paříž, ale i Angoulême

Ve dnech 14.–21. 10. 2023 jsme zavítali do francouzského Angoulêmu, města na západním pobřeží. Naši partnerskou školou v tomto případě byla Lycée Jean-Albert Grégoire Soyaux. Na cestu se vydalo 36 studentů a 3 pedagogové: Mgr. Andrea Rosendorfová, Mgr. Josef Žaža a Mgr. Renata Hemalová spolu s paní asistentkou Kateřinou Šancovou. Ve francouzské škole jsme se potkali s cca 40 studenty a báječnými spolupracovníci nám byly paní učitelky Nathalie Durandet a Nathalie Jardinier. Po cestě jsme se zastavili v Métách, ve Verdunu, v Amboise na zámku Clos Lucé. Po cestě zpět jsme měli možnost podívat se do města Colmar. Náš program byl zaměřený na jazykové dovednosti v angličtině a ve francouzštině a pak už jsme chtěli jen podpořit nová přátelství, společné zážitky, smích a dobrou náladu. Studenti popsali svá dobrodružství v krátkých příspěvcích.

Mgr. Andrea Rosendorfová

Škola

Škola, kterou jsme v našem putování po Francii navštěvovali, se jmenovala *Lycée professionnel Jean Albert Grégoire*. Je to škola zaměřená jednak na teoretickou výuku, tak na praktickou výuku. Jedná se o střední odbornou školu, která je na podobné úrovni, jako jsou česká gymnázia. Na této škole je také možné si udělat řidičák skupiny C a C+E a zároveň profesní průkaz na řízení kamionu. A zároveň jsou zde žáci připraveni na, budoucí práci profesionálního řidiče MKD a VKD.

Lubomír Janoušek, C3.B

S našimi
francouzskými kolegy

Hodina ve výuce

Během našeho pobytu ve Francii jsme byli přizváni do hodin místních studentů. Já osobně jsem navštívil dílnu, kde se studenti učili opravovat motorky. V této dílně jsem potkal učitele, který se nám snažil vysvětlit vše potřebné v angličtině, což byla poměrně velká úleva. Ledy byly docela hodně prolomeny ve chvíli, kdy jsem učiteli řekl, že sám doma vlastním motorku. Následovala tomu velká debata o motorkách, kde jsme diskutovali různá témata. Poté jsem byl velice překvapen, že v dílně je poměrně dost holek. Byl jsem velice ohromen, jak hezky byla dílna vybavena.

Jakub Mihálik, C3.B

Byl jsem přiřazen do jedné hodiny angličtiny, kde jsem byl ještě s jednou holkou posazen před tabulí. Poté nám bylo řečeno, že budeme mít menší debatu se studenty plně v angličtině. Otázky byly na začátku normální a převážně na naši zemi, jako např. jídlo nebo alkohol. Nešlo nevšimnout, že jejich angličtina je velmi základní, ale bylo hezké vidět, jak se snaží. Poté otázky začínaly být více intimní, až to dopadlo tak, že mi pomalu nabízeli jednu ze spolužaček jako nevěstu na celý život.

Ondřej Gloss, C3.B

Jídlo u nás a ve Francii

Ve Francii mě velice překvapila školní jídelna, která je od té naší diametrálně naprosto odlišná. Je obecně známé, že Francouzi si na jídle potrpí. V Česku se často stane, že nemáme čas, a tak si místo oběda vezmeme rohlík a salám z Tesco, který po cestě sníme, a stačí to. Ve Francii mají na jídlo čas, chtějí si k obědu sednout a v klidu se najíst. Samozřejmě kromě dalších stravovacích návyků je mezi Českem a Francií i značný rozdíl mezi cenou potravin.

Ted' už ovšem zpět ke školní jídelně. Na rozdíl od Česka mají Francouzi mnohem více komponentů. Typický oběd ve školní jídelně obsahuje mléčný produkt, něco sladkého, hlavní jídlo a libovolné množství zeleniny. Většinou máte na výběr z několika mléčných produktů, kde si můžete volit mezi jogurtem a různými druhy sýrů, k tomu samozřejmě dostanete kus bagety nebo jiného druhu pečiva. Dále máte na výběr několik různých koláčů, či ovoce. I hlavní jídlo má několik variant, většinou jsou nachystané alespoň 3 druhy masa a 2 druhy přílohy, poté záleží jen na vás, na co máte zrovna chuť a jak si svůj hlavní chod zkombinujete. Pokud je na oběd bezmasé jídlo, typicky třeba slaný koláč Quiche, stejně je připraveno několik variant, tak aby se každý najedl. Po této náloži jídla už máte pocit, že máte všechno, ale ještě je tu pro vás nachystaný samoobslužný pult s velkým množstvím různých druhů zeleniny.

Nepřipomíná vám to trochu all inclusive? Mně ano. Potraviny ve francouzské školní jídelně sice nejsou, jako z obchodu, ale rozhodně se vám nestane, že byste si nevybrali. Musím ovšem uznat, že je to časově náročnější, navíc si po sobě musíte vysypat všechny zbytky, vytřídit plasty, pokud jste si brali například jogurt, a naskládat špinavé nádoby na plata, které personál po naplnění vezme a pouze celé plato strčí do myčky. Často tak stojíte jednu frontu na jídlo a druhou na úklid. I přesto si myslím, že bychom se v tomto případě mohli od Francouzů hodně co učit. Pro úplnou představu příkládám k porovnání několik fotografií jídel z francouzské a české školní jídelny. Třeba se někdy i u nás obědy dostanou na tuto úroveň.

Nikola Rausová, S5.A

Francie

Česko

Cestování po Francii

Katedrála Boží Lucerna v Métách nás oslnila

Méty

Naší první zastávku po překročení hranic s Německem, bylo francouzské město Méty v severovýchodní Francii, hlavní město Lotrinska. Teče zde řeka Mosela a žije zde asi 120 000 obyvatel. Město je známé překrásnou gotickou katedrálou Saint – Etienne, které se přezdívá „Boží lucerna“. Mozaiková okna zde pokrývají neuvěřitelných 6,5 tisíce metrů čtverečních. Mezi vitrážemi můžeme najít také vitráž od Chagalla. Zastávka to byla velice příjemná a nadchla nás do dalších dnů.

Vincent Failla, C3.A

Verdun

Při příjezdu do Verdunu jsme projížděli po úzké silnici a již několik kilometrů od pevnosti Douaumont jsme mohli pozorovat zničenou krajinu po velikém odstřelování za první světové války. Při návštěvě pevnosti jsme si prohlídli pevnost. Pevnost jsme si mohli i projít a podívat se do prostor, kde se odehrávaly jedny z největších bojů. Viděli jsme i děla a dělostřelecké granáty, které se používaly. Nakonec jsme si prošli i okolí pevnosti a mohli jsme se, bez oken autobusu, přesvědčit, jak velké jsou krátery po palbě. Nejvíce zajímavé a děsivé však nebylo to, jak byly díry hluboké, ale kolik jich v okolí bylo. Dalo by se říci, že krajina v tomto místě byla plná kráterů. Po odjezdu jsme však navštívili ještě děsivější místo. Verdunský hřbitov a kostnici. Zde jsme procházeli po obrovské pláni, která byla poseta kříži, kde byli pohřbeni mrtví vojáci. Aby naše dojmy byly kompletní, navštívili jsme vesnici Fleury, která byla srovnána se zemí. Mohu se přiznat, že jsem z těchto míst odjížděl s velkým znepokojením a husí kůží.

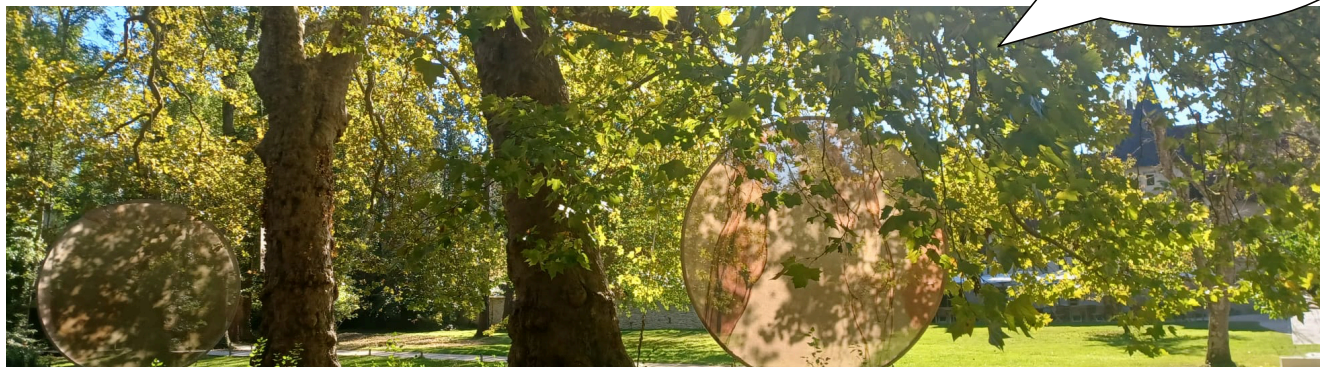
Jakub Mihálik, C3.B

V největší verdunské pevnosti Douaumont jsme mlýnek na maso nenašli

Château Clos Lucé – Leonardo da Vinci Parc - v městečku Amboise

Park Clos Lucé

Po krátké procházce městem Amboise, jsme dorazili ke vstupní bráně parku zámku Clos Lucé. Po rozdělení do skupin, jsme se sami mohli rozejít do různých koutů zahrady. Kromě muzea bylo v zahradě několik prototypů vynálezů, připomínajících tohoto umělce - pověšené obrazy v korunách stromů, obří dřevěný kanón, vodní mlýn a další. Také zde bylo spousty botanicky zajímavých druhů a v krásně aranžované zahradě se místy procházelo i vodní ptactvo.

Součástí areálu bylo i muzeum Leonarda da Vinciho, do kterého byl vstup zdarma. Při vstupu do muzea se prošlo okolo suvenýrů a následovaly různorodé expozice. Od promítání děl Leonarda da Vinciho na stěny dlouhého tunelu, přes interaktivní hry zahrnující některé z jeho vynálezů. Také byly přístupné některé expozice o jeho architektonických vynálezech a myšlenkách. Prohlédnout jsme si mohli spousty jeho modelů a nákresů.

Lucie Bumbová, C3.B

Cognac

Město Cognac bylo jednou z destinací, kterou jsme během našeho pobytu ve Francii navštívili a prozkoumali. Jak už název napovídá, pochází odtud celosvětově známý nápoj, koňak. Koňak je dvakrát destilované víno a na jeho produkci je tento region ekonomicky závislý. Všichni určitě znáte společnost Hennessy, světově známou firmu, vyrábějící koňak, která zde sídlí. Ve městě se nachází muzeum koňaku, které jsme samozřejmě navštívili. V muzeu jsme se seznámili s historií výroby koňaku, viděli jsme jedny z prvních lahví vůbec, a také původní destilační přístroje. K vidění jsou mimo jiné nejrozličnější sběratelské edice a obchod s tematickými suvenýry. Mimochodem město se nachází pouze 5 metrů nad mořem a protéká zde řeka Charente, u které stojí Svatojakubská brána. Kromě muzea jsme prošli i celé město, navštívili obchody i pouliční občerstvení a společná fotka nesměla chybět!!!!

Jelínková, Božková, S5.A

Naše putování se chýlí ke konci

Zmalovaná procházka v Angoulême

Čtvrtý den naší návštěvy ve Francii v Angoulême, jsme se společně se studenty z lycée des métiers Jean-Albert Grégoire vyrazili podívat na malované zdi. Angoulême je těmito malovanými zdmi proslulý. V tento den jsme se se studenty sešli na nádraží a rozdělili se. S každou skupinkou šli dva francouzští studenti, kteří nás provázeli. Tato aktivita nám umožnila více poznat francouzské studenty a také procvičit si jazyk. Po cestě jsme si pouštěli písničky a zpívali. Každá skupinka viděla jiná díla. My jsme viděli celkově 4 malby a u každé z nich jsme se vyfotili. Malby jsou originální, některé docela vtipné. Sice jsme se ztratili, ale alespoň jsme si užili více zábavy.

Zuzana Bendová, Věra Prokešová, S5.A

Angoulême – město komiksů

Angoulême je město v jihozápadní Francii v departmentu Charente a regionu Nová Akvitánie. Leží na řece Charente, asi 100 km severně od Bordeaux. Má 43 000 obyvatel, aglomerace přesahuje 100 000 obyvatel. Jedná se o velmi staré a historické město.

Angoulême je malebné město ležící ve Francii, známé svou bohatou historií a uměleckým dědictvím. Město je také proslulé svým každoročním Mezinárodním festivalem komiksu, který přitahuje tisíce návštěvníků z celého světa. Zde se setkávají milovníci komiksu, kteří mohou obdivovat nejnovější díla od špičkových ilustrátorů a spisovatelů, a také se účastnit různých workshopů a panelových diskusí. Angoulême je tak v podstatě rájem pro všechny fanoušky komiksu.

Mezi další zajímavá místa v Angoulême patří starobylá katedrála Sv. Petra, která je jednou z nejstarších katedrál ve Francii, a také několik muzeí, jako například Muzeum komiksu, které je věnováno historii a vývoji komiksu. Město má také krásné historické centrum s úzkými uličkami, malebnými domky a tradičními obchůdky a restauracemi.

Angoulême je ideálním místem pro milovníky kultury a umění, kteří hledají inspiraci a nové podněty. Město má jedinečnou atmosféru a nabízí mnoho možností pro zábavu a relaxaci. Pokud jste vášnivým fanouškem komiksu, nebo jen chtěli objevovat krásy francouzského venkova, Angoulême je skvělým místem k návštěvě.

Kryštof Blažek, C3.A

Colmar aneb Malé Benátky bez gondol

Na zpáteční cestě jsme zastavili a prošli malebné město Colmar. Název „Malé Benátky“ se mu neříká jen tak nadarmo, ale kvůli spleť vodní síti protékající celým městem. Výjimkou není lodní doprava ani zdobené domečky odrážející blízkost německých hranic. Společně jsme došli až na náměstí a k Dominikánskému kostelu. Samozřejmě nechyběla zastávka v obchůdku se suvenýry. Všichni jsme se vyfotili u jednoho z ramen řeky. Prošli jsme se ulicemi Colmaru a obdivovali architekturu Alsaska. Poslední focení proběhlo těsně před nástupem do autobusu, a poté už jsme vyrazili zpět k domovu.

Michaela Horníčková, C3.A

Střípky z francouzské školy a z Angoulême

Informatorium školy zastávecké o individuální mobilitě

Milí studenti,

Prostřednictvím individuální mobility máte možnost vyjet studovat na zahraniční školu.

Na naší škole se zaměřujeme na studenty třetích ročníků a kvinty, a to zejména vzhledem k věku a s ohledem na další školní aktivity.

Individuální dlouhodobá mobilita nesmí být kratší 30 dnů. Je možné ale vyjet také na více měsíců.

V uplynulém roce studenti, kteří projevili zájem o tuto mobilitu psali motivační dopis, natáčeli video v angličtině, přihlíželo se k celkovému hodnocení, nicméně nejdůležitějším kritériem možnosti výjezdu je samostatnost.

Studenti budoucích třetích ročníků a kvinty budou informováni na třídnických hodinách.

Za erasmový tým

Mgr. Andrea Rosendorfová

Na individuální mobilitu vyjelo celkem 10 studentů:

2 studentky do Irska – Eliška Vítová a Evelína Vybíralová

1 studentka do Německa – Julie Desová

3 studenti do Francie – Tereza Holubíková, Jakub Malý a Agáta Roubalová

4 studenti do Španělska – Matěj Křivánek, Luboš Janoušek, Robin Kučera a Adéla Krejčí

Francie

Když se snad už někdy minulý rok koncem školního roku začalo mluvit o možnosti Erasmu, věděla jsem, že jí budu chtít využít. Neměla jsem nejmenší tušení, jak něco takového probíhá. Prvně jsem se snažila sehnat informace sama za sebe a s tím, kolik nových informací jsem měla, jsem se začala víc a víc obávat. Naštěstí zakročila paní Rosendorfová, která vše, co bylo třeba, zjistila a sepsala a nám tím opravdu ulehčila. Zvolila jsem si školu, která se mi podle fotek zalíbila. Pak se začaly připravovat smlouvy, koupily se letenky a než jsem se nadála, už jsme seděli v letadle. První týden jsme měli prázdniny, takže jsem měla možnost pořádně se seznámit s rodinou, navštívili jsme jejich přátele i širší rodinu, podívali jsme se do Nantes a užili jsme si spoustu dalších věcí. Pak jsme v týdnu chodili do školy a o víkendu jsme pořádali různé výlety. Škola byla náročná, protože jsme v ní trávili spoustu času, každý den jsem v ní byla do 17:15. Výlety ale stály za to, navštívila jsem Versailles a Paříž, Normandii, Mont-Saint-Michel a Puy du Fou. Myslím, že jsem měla i velké štěstí, moje hostitelská rodina byla skvělá, moc jsme si porozuměli a udělali pro mě z Erasmu nezapomenutelný zážitek. Ve škole jsem kromě učení navázala taky spoustu nových přátelství, a to jak se studenty tam, tak i s výměnnými. Když se na celou tuto zkušenost dívám zpětně, беру ji jako něco nenahraditelného a každý, kdo o Erasmu uvažuje, by se ho účastnit měl, protože mu to předá něco, co nezapomene.

Agáta Roubalová, S5. A

Při našem vylodění na Omaha Beach se nestřílelo

Náš Erasmus ve Španělsku

Zhruba v polovině ledna jsme odlétali z Vídně se spoustou obav a očekávání. Naší cílovou destinací bylo město na východním pobřeží Španělska, Valencie, kde jsme strávili měsíc. Město, často přezdívané jako pobřeží pomerančového květu, jsme si všichni okamžitě zamilovali. Nejen ve Valencii, ale i ve škole ve městě Carlet, byli všichni vstřícní a přátelští. Během našeho pobytu ve Španělsku tak zmizel náš strach z konverzací v cizím jazyce. Zároveň jsme se více osamostatnili, měli příležitost poznat novou kulturu a odnesli jsme si z cesty nejen nové zkušenosti, ale i spoustu krásných vzpomínek a zážitků. Náš měsíc ve Valencii předčil všechna naše očekávání a vždy na něj budeme rádi vzpomínat.

Kryptobaron a kryptošlechtic

Dojmy Julie Desové po půl roce na Erasmu v Německu

Můj výměnný pobyt splnil všechny důvody, proč jsem do Německa vůbec jela. Osamostatnila jsem se a posunula jsem se hodně jako člověk. Má znalost němčiny, která si trůfám tvrdit byla předtím na jazykové úrovni B1 se posunula na úroveň B2. V Německu jsem si našla kamarády, poznala nová místa a poznala podivnosti jiné kultury. Přineslo to s sebou i jistá úskalí, jako například kolizi zvyků různých zemí, stesk po domově a neustálé zmatení kvůli jazykové bariéře. Celkově jsem velice ráda, že se tento výměnný pobyt mohl uskutečnit, a kdybych měla možnost jet znovu, tak jsem pro všemi deseti.

Julie Desová SGA

Francouzky v Zastávce

Moc děkujeme hostitelským rodinám francouzských studentek, že se spolu s námi zúčastnily tohoto milého dobrodružství.

Děkujeme za spolupráci a velmi si této ochoty vážíme.

Rodiny studentek:
Agáta Roubalová, S5.A
Petra Soustružníková, S2.A
Sára Říhová, C2.A

Od 15. 4. 2024 naši školu navštívily 3 studentky z Francie, z naší partnerské školy v Beaupréau, a to Abygaëlle Simonovici, Jade Bouchet a Lola-Rose Chatelier v doprovodu jejich paní učitelky Maryline Bellet, v rámci měsíční mobility projektu Erasmus+.

Lola-Rose

Age: 16

Hobbies: riding horses

How would you rate your stay in here? How did you enjoy it? I'd say like 9/10, because people here are great, everything here is great. One point down for the food, for example, yesterday, we ate pasta with sugar, and it was not really good, so everything is perfect except that.

What was the most surprising thing for you in the Czech Republic? The low cost of everything, like you can take the train for only 0,25 euro. **It's not like in France?** No, in France, the cost of the train is really high, it's more expensive than the plane, like it's really expensive, and here you can take it every day and go everywhere, it's really cool.

Did you imagine it differently? I mean the Czech Republic? Yes, a bit differently, I had an image that it's a poor country, if I can say that, and it's really not, so I didn't imagine it like that. Like the cities, there is the same shop as in France, and it was surprising for me, and I didn't imagine it like this.

Do you know anything in Czech language? Ha, yes! Český pivo je dobrý. And the days of the week, but I don't remember now. I also know hlava, ramena, kolena, palce, oči, uši, pusa, nos. Some bad words (for your information, she said them, but let's pretend she didn't), babuška, vlak, Francouzky (yes, they knew when you were talking about them), tak, ahoj, nazdar, dobrý den, čau.

What is your strongest memory from here? Well, maybe, I would say when we went to Bruno with the girls and for me, it would be that.

Is there anything you knew about the Czech Republic before visiting it? Hah, no. Not really. To be honest, I just made some research when I knew I was going to be there and made some research, but before I didn't know anything.

Will you miss anything? And if so, what will you miss? People here. Like the family, where I lived, I think I will meet them and the beautiful, beautiful life here, because it's like holiday every day for us, so I will miss that.

Interview by Tereza Kocianová, written by Barbora Ustohalová, both S3.A

Jade

Age: 16

Hobby: Dancing

How would you rate your stay here? 9/10 because it's really different than in France. The people are really kind and sweet.

What did you like the most? I would say the people. They are really nice to you.

What is the most surprising thing for you in Czech Republic? Maybe the food. It's very special. There is sugar in all food, and you don't drink a lot of water like us in France.

Did you imagine Czech Republic differently? Yes, I didn't imagine Brno and Prag so colorful and beautiful.

Would you like to visit Czech Republic again? Yeah! Because it is very different than France. And also to see again the people.

Do you know anything in Czech language? Yes, we know some numbers, oči, uši, pusa, nos.. And also the salutation, like ahoj, dobrý den..

What was the strongest memory from Czech Republic? For me, maybe when we visited the Prag. It was beautiful.

Was there anything that you knew about Czech Republic before visiting it? Not really. Maybe the flag and Prag.

What will you miss from here? The people and my host family, and maybe finishing earlier the school.

Interview by Tereza Kocianová, S3.A

Abygaëlle

Age: 16

Hobby: Playing volleyball

How would you rate your stay here? I would say 9/10, because it is not the same as in France. People in Czech Republic are very kind and sweet with strangers, and you feel good when you are here.

What was the most surprising thing for you in Czech Republic? Maybe the way you live. You wake up pretty early and it is strange. And your school starts very early, but it ends very early and also you don't have holidays so often. It is surprising.

Did you imagine Czech Republic differently? I didn't think that Czech people really like beer that much. It is a whole different level then in France.

Would you like to visit Czech Republic again? Yes, I'd like to come back. Czech Republic is not very famous, but I think it is a shame. You just want to come back because of the people, they are really nice.

Do you know anything in Czech language? Yes, we know hlava, ramena, kolena, palce.. And also some numbers and francouzky.

Interview by Tereza Kocianová, S3.A

Individuální mobility aneb Zvládli jsme to i bez rodičů

Kolik hodin týdně jste se věnovali studiu?

Ve škole jsem měla na rozvrhu 6 předmětů a strávila jsem v nich 22 hodin týdně. Měla jsem dlouhé přestávky mezi předměty, což mi umožnilo věnovat se i úkolům do mé školy, to mi zabralo asi tři hodiny týdně.

Agáta Roubalová, Francie

Studiu jsem se věnovala přibližně 30 hodin týdně. Každý den jsem dojížděla do školy ve městě Carlet na čtyři až pět hodin výuky a odpoledne jsem se věnovala doplňováním látky probírané na zastáveckém gymnáziu.

Adéla Krejčí, Francie

Často to byly 3 až 4 hodiny ve škole a pak zkoušení mluvit s místními lidmi.

Matěj Křivánek, Španělsko

Studiu do španělské školy jsem se věnoval podle potřeby a podle toho, jak moc nás učitelé v hodinách zapojovali do aktivit. A vyučovacích hodin bylo 14 týdně takže asi nějak tak podobně.

Lubomír Janoušek, Španělsko

Jaké jste měli předměty?

Před nástupem do školy jsem si musela vybrat 4 volitelné předměty a to: Biologii, chemii, zeměpis a francouzštinu a k tomu jsem povinné předměty: Náboženství, matematiku, angličtinu, sexuologii, výběr povolání, tělocvik a volnou hodinu pro dělání domácích úkolů.

Eliška Vítová, Irsko

Většinou mi dali psychologii, která pro mě byla hodně těžká a taky jsem měla celkem dost hodin angličtiny a matematiky.

Tereza Holubíková, Francie

Biologii, chemii, steam, dějepis, matematiku, pool time, angličtinu.

Robin Kučera, Španělsko

Dostali jste samostatnou práci?

Ano, založit firmu v ekonomii.

Matěj Křivánek, Španělsko

Ne, vše jsem dělala podle toho, co zrovna měli v plánu hodiny.

Tereza Holubíková, Francie

Jaké jste objevili rozdíly mezi výukou u nás a v hostitelské zemi?

V Německu mají drtivou většinu předmětů v dvou hodinových blocích (hodina a půl normálního času), takže se toho v hodině stihne mnohem víc a je to ucelenější. Žáci však musejí udržet pozornost po delší dobu, což se jim ne vždy daří. Kromě toho jsem asi žádný zásadní rozdíl nepocítila, hodně to záleží na učiteli, jak on pojme výuku. Do angličtiny jsme museli přečíst knihu, v dějepise dělali prezentace, v němčině představovali před třídou knihy a recitovali básně a v zeměpise jsme hráli kahoot. Bylo to stejné jako u nás.

Julie Desová, Německo

Zajímavé bylo spojování některých předmětů, jako zeměpisu s dějepisem a chemie s fyzikou. Studenti tam si také volí předměty, na které se zaměřují, takže nemusí mít ty předměty, které je nebaví. Přišlo mi, že u nás, se dokážeme na věci dívat z různých pohledů, například v dějepise, kdy bereme situace v různých státech, ale ve Francii se zaměřovali jen na dění ve Francii. Ve výsledku bych našla něco lepšího než u nás, ale i horšího.

Agáta Roubalová, Francie

Váš nejpříjemnější zážitek?

Návštěva stadionu Mestalla a zároveň návštěva utkání LaLigy.

Lubomír Janoušek, Španělsko

Když jsem host rodině vařila borůvkové knedlíky a přichystala smažák s bramborovou kaší, byla úleva slyšet, že jim chutnalo. Celkově mi při chystání jídel pomohli a moc jsme si to užili. Taký jsme hráli šipky-to mě bavilo.

Tereza Holubíková, Francie

Celkově ten pobyt byl jeden velký zážitek.

Matěj Křivánek, Španělsko

Co jste objevili o sobě?

Zjistila jsem, že jsem schopna řešit krizové situace a udržet si přitom poměrně chladnou hlavu. Občas bych o sobě prohlásila, že jsem schopna se chovat až téměř flegmaticky, když vím, že situaci řeší někdo jiný, nebo že já ji prostě nijak nezměním.

Julie Desová, Německo

Sama jsem díky Erasmu začala uvažovat nad studiem či životem v zahraničí. Velmi mě oslovil život ve městě, i když jsem si celý život myslela, že se hodím spíše ke klidnému životu na vesnici.

Adéla Krejčí, Španělsko

Nosil se u vás ve škole stejnokroj?

Ve škole jsme museli nosit zelený stejnokroj: košili, svetr, punčochy a dlouhou sukni.

Eliška Vítová, Irsko

Ne, mohli jsme nosit to, co jsme chtěli a ani jsme se nemuseli zouvat.

Julie Desová, Německo

Jazykové kurzy učitelů

Měla jsem to štěstí, že jsem v rámci programu Erasmus+ pro učitele mohla v červenci loňského roku vycestovat na jazykový kurz na Maltu.

Navštěvovala jsem školu Global Village English Centre Malta, v krásné historické budově ve městě St. Paul's Bay, přímo na břehu Středozemního moře. Každý všední den byla výuka rozložena do tří dvouhodinových bloků, odpolední blok byl věnovaný pouze konverzaci. Se mnou ve třídě byly dvě Japonky, Španělka, Maďar, Němka, Angličanka, Polák a dvě Češky. Ubytovaná jsem byla v anglicky mluvící rodině, původem z Itálie.

Večery a víkendy nám škola organizovala výlety, navštívili jsme nezapomenutelná místa, ostrovy Gozo a Comino, hlavní město Vallettu, města St. Julinas a Mdina, jeskyni Blue Grotto, malé rybářské městečko Marsaxlokk s tržnicí, vesnici Pepka námořníka, útesy Dingli Cliffs a několik kouzelných maltských pláží.

Chtěla bych poděkovat vedení školy a Mgr. Andree Rosendorfové, že mi umožnili toto dobrodružství zažít.

Mgr. Světlana Smejkalová

V srpnu 2023 jsme v rámci programu Erasmus+ společně s paní Hemalovou vyrazily na čtrnáctidenní jazykový pobyt do irského Dublinu. Ubytovány jsme byly v okrajové části Dublinu, u úžasně milé hostitelky Angely. Odtud jsme denně – poněkud dobrodružně – dojížděly do centra do naší jazykovky dublinskými doubledeckery, které nejenže zastavují každých téměř 500 metrů, ale ve kterých je také nepsaným pravidlem při nástupu pozdravit a při výstupu vždy poděkovat řidiči. Spolužáci z naší studijní skupiny byli doslova z celého světa (mj. z Itálie, Japonska, Turecka a Taiwanu), a tak byl tento pobyt kromě jazykového posunu i velkým kulturním obohacením. Na výlety po okolí kromě víkendu moc času nezbylo, naprosto úchvatný byl nicméně národní park Glendalough.

Mrg. Markéta Teplá, Mgr. Renata Hemalová

Velice si vážím příležitosti zúčastnit se projektu Erasmus+ v Galway v Irsku. Návštěva kurzu a celý pobyt byl nezapomenutelný. Upevnila jsme si jazykové dovednosti a mohla porovnat výuku v zahraničí, dozvěděla se spoustu informací o irské kultuře.

Mgr. Jitka Marková

V červenci 2023 jsem se v rámci projektu Erasmus+ zúčastnila jazykového kurzu pro učitele němčiny v jazykové škole Horizonte v Řezně. Těšila jsem se, protože jsem četla, že Řezno je krásné město, dokonce zapsané v UNESCO. Ovšem realita naprosto předčila mé očekávání – jazyková škola (včetně ubytování) sídlí přímo v historickém centru města, a tak jsem si jak němčiny, tak historie a kultury opravdu užila. Navíc jsem získala užitečné kontakty, které jsme využili o půl roku později s redakcí časopisu SCOO! – o tom více na jiném místě časopisu.

Mgr. Eva Kokešová

V životě učitele cizích jazyků je důležité jednou za čas komunikovat v jazyce s rodilými mluvčími, případně s osobami stejné jazykové úrovně. Když mi byla nabídnuta stáž ve Francii, vůbec jsem nepochybovala o jejích přínosech. V jazykové škole v Nice (jižní Francie) jsem si vybrala kurz metodiky pro učitele. Sešlo se nás celkem 10 učitelů z různých zemí EU (Velká Británie, Švédsko, Německo, Slovensko, Polsko, Španělsko, Rakousko), naší mentorkou byla rodilá mluvčí s bohatou didaktickou zkušeností. Cílem 2 týdenního kurzu bylo především sdílení zkušeností, jak předávat francouzštinu studentům, jaké nástroje a aktivity využít ve výuce. Porovnávali jsme školství v jednotlivých zemích a v neposlední řadě se obohacovali lidsky. Jazyková škola pořádala kulturní aktivity, např. jsme šli do regionálního muzea v Nice. Celkové zážitky doplnilo ubytování v rodině, poznání životního stylu Francouzů. Nesmím zapomenout ještě na jeden poznatek: sedět 6 hodin denně ve školní lavici (tedy pro učitele na druhé straně barikády) bylo náročné :)

Mgr. Zuzana Běhalová

Quand rien n'est certain,
tout est possible!

„Když nic není jisté, všechno je možné!“

♥ d'artifice